

Universitätsbibliothek Paderborn

Medvlla Theologica

Ex Sacris Scriptvris, Conciliorvm Pontificvmqve Decretis, Et Sanctorvm Patrvm Ac Doctorum Placitis Expressa ; In qua, quidquid tum ad fidei mysteria sanè ac rectè intelligenda, & ab erroribus quibusvis secernenda, tum ad sacramenta debitè conficienda & ministranda, tum ad actiones humanas iuxta ...

Complectens ea quæ ad Sacramenta & mores pertinent

Abelly, Louis

Coloniæ Agrippinæ, 1659

§. 4. Quot modis peccetur in quintum decalogi præceptum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-38979

voluntarium in causa; quando quis aliquid facit, unde periculum est ne sequatur mors alterius; tunc enim nisi sufficientem ad periculum illud evitandum diligentiam adhibeat, homicidium, quod inde licet casu & præter illius intentionem sequetur, censebitur voluntarium in sua causa: e. g. nobilis aliquis venatur, & istu sclopeti existimans impetere feram occidit hominem; tunc enim si sufficientem non adhibuit diligentiam, ut occisionem illam præcaveret, censebitur ei voluntaria, eritq; proinde illius homicidii reus. Est autem sufficiens illa diligentia pensanda juxta majus vel minus periculum quod imminet; si enim v. g. locus illius venationis erat juxta viam publicam, per quam multi transire solebant, major haud dubie ad vitandum homicidii periculum adhiberi debebat diligentia, quam si fuisset desertus.

Idem quoq; dici debet juxta S. Doctoris mentem de illo, qui omittit aliquid facere ad quod tenebatur, ex qua omissione sequitur præter ejus intentionem mors alterius: tunc enim pro ratione majoris vel minoris negligentia, aut ignorantia, quæ illius omissionis causa fuit, majoris vel minoris peccati reus censebitur: e. g. si ex aliqua medici ignorantia vel negligentia mors infirmi sequatur, reus erit peccati gravioris aut levioris, prout major vel minor fuerit illa ejus ignorantia aut negligentia: quod judicis viri prudentis perpendendum est.

§. IV.

Quot modis peccetur in quintum Decalogi præceptum.

PECCHANT in primis, qui injustum, vindictæ appetitum deliberate concipiunt: qui se motu aliquo iræ, ultra rationis aut charitatis limites abripi sinunt: qui verba contumeliosa & convitiis plena in alios proferunt: qui sibi ipsis ex desperatione mortem optant, aut inferre conantur: qui se temere & sine ulla rationabili causa periculo mortis exponunt.

Qui

Qui aliquem sibi non subditum verberant aut percipiunt; aut sibi quidem subditum, sed sine iusta causa; aut licet ex iusta causa, tamen cum notabili excessu, unde lesio gravis aut mutilatio & etiam mors sequatur.

Item qui sine legitima autoritate alterum mutilant vel occidunt; aut cum legitima autoritate, sed sine iusta & sufficienti causa, vel ex prava intentione. qui alium occidunt ob vitam, vel honoris, aut pudicitiam, vel fortunam defensionem, sed non servato moderamine inculpatae tutelae: qui alium casualiter quidem & prae intentione occidunt, sed non adhibita sufficienti diligentia, aut quae ex ignorantia, vel negligentia omittunt aliquid facere, quod tenebantur, ex quo tamen sequitur mors alterius.

Peccant etiam qui alios ad duellum provocant, aut provocationem illam acceptant: item qui in duellum aliorum consentiunt, aut non impediunt cum possint: qui duello tanquam patrini (ut loquuntur) aut spectatores interfunt; aut qui consilio, favore, aut quavis alia ratione duello cooperantur.

Peccant etiam contra hoc praecipuum, mulieres qui pharmacum sumunt, aut aliquid aliud adhibent remedium directe tendens ad impediendam conceptionem foetus, vel ad expulsionem & abortum illius, sive animatus sit, sive non: peccant matres, quae infantes in eodem lecto secum ponunt cum periculo illos opprimendi.

Sunt autem hic obiter observandae duae circumstantiae homicidii in confessione necessario declarandae. Prima circumstantia est personae occisae, aut mutilatae; an v. g. sacra, & Ecclesiastica, vel laica; & si laica est, an sit, pater, mater, aut superior, &c. Secunda circumstantia est loci, an in sacro, an in profano, an in loco publico, an in secreto, an in loco mirum an occiso, vel percussio alterius facta sit in Ecclesia, aut aliquo loco sacro cum sanguinis effusione, unde locus ille pollutus fuerit.

Quae cum in Responso & confessione quantitate, &c.